

เอกสารที่ใช้ในการร้องขอ จดทะเบียนรับรองบุตร

1. บัตรประจำตัวประชาชนของผู้ร้อง (บิดา) และมารดา ตัวจริงพร้อมสำเนา 1 ฉบับ
2. ทะเบียนบ้านของผู้ร้อง, มารดา และผู้เยาว์ ตัวจริง พร้อมสำเนา 1 ฉบับ
3. สูติบัตรของผู้เยาว์ หรือบุตร ตัวจริงพร้อมสำเนา 1 ฉบับ
4. ใบมรณบัตรของมารดาผู้เยาว์ (กรณีมารดาผู้เยาว์ เสียชีวิต) ตัวจริงพร้อมสำเนา 1 ฉบับ
5. ใบเปลี่ยนชื่อตัว / ชื่อสกุล (ถ้ามี) ของผู้ร้อง, ผู้เยาว์, มารดาของบุตร ตัวจริงพร้อมสำเนา 1 ฉบับ

ค่าใช้จ่ายในการยื่นคำร้อง

1. ค่าขึ้นศาล 200 บาท
2. ค่าประกาศหนังสือพิมพ์ 500 บาท
3. ค่าปิดประกาศตามภูมิสำเนาของผู้ร้อง

ระยะเวลาดำเนินการ

ศาลจะนัดไต่สวนคำร้องไม่น้อยกว่า 45 วัน นับแต่วันยื่นคำร้องขอจดทะเบียนรับรองบุตร และภายในเวลา 15 วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องแล้ว ผู้ร้องจักต้องนำบุตรและมารดาของบุตรไปให้ถือยศคำต่อผู้อำนวยการสถานพินิจเพื่อประมวลและรายงานข้อเท็จจริงเสนอความเห็นต่อศาลประกอบในการพิจารณา คำร้องขอจดทะเบียนรับรองบุตร (ตาม พ.ร.บ.จัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวฯ มาตรา 117)

อนึ่งในวันนัดไต่สวนคำร้องผู้ร้องพร้อมมารดา ผู้เยาว์ และผู้เยาว์ต้องมาศาลและนำเอกสารพยานหลักฐานต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในบัญชีพยานมาศาล เพื่อทำการไต่สวนคำร้อง เมื่อพ้นกำหนด 1 เดือน นับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งผู้ร้อง สามารถขอคัดถ่ายคำสั่งศาลโดยให้เจ้าหน้าที่รับรองสำเนาถูกต้อง และหนังสือสำคัญคดีถึงที่สุด แล้วนำเอกสารดังกล่าวไปดำเนินการตามความประสงค์ต่อไป

การยื่นคำร้อง ขอจดทะเบียนรับรองบุตร

จัดทำโดย

กลุ่มงานบริการประชาชนและประชาสัมพันธ์

ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนครราชสีมา

430 หมู่ 7 ตำบลจอหอ อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา

โทรศัพท์ 044 - 952202 - 3 โทรสาร 044 - 952204

<http://www.nksjc.coj.go.th>

การรับรองบุตร

เนื่องจากกฎหมายถือว่าเด็กที่เกิดจากหญิงที่มีจดทะเบียนสมรสกับชายเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของผู้หญิงแต่เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น (ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1546)

ดังนั้นเด็กที่เกิดมาจึงไม่เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ชายแต่กฎหมายยังเปิดช่องทางที่จะทำให้บุตรนอกสมรสเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของบิดาอยู่ 3 วิธี (ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1547) คือ

1. เมื่อบิดามารดาได้สมรสกันในภายหลัง
2. บิดาได้จดทะเบียนว่าเด็กเป็นบุตร
3. ศาลพิพากษาว่าเป็นบุตร

การรับรองบุตร เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้บุตรนอกสมรสเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของบิดาได้ ซึ่งวิธีการนี้บิดาสามารถจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรของตนโดยไม่ต้องจดทะเบียนสมรสกับมารดาของเด็ก โดยบิดาสามารถจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรของตนได้ แต่กฎหมายกำหนดเงื่อนไขในการจดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรต้องได้รับความยินยอมจากเด็กและมารดาของเด็ก โดยทั้งสองคนต้องไปให้ความยินยอมต่อหน้านายทะเบียน แต่หากบุคคลทั้งสองไม่อาจให้ความยินยอมได้ เช่น มารดาถึงแก่ความตายแล้วหรือกรณีเด็กไม่อาจแสดงเจตนาให้ความยินยอมได้ เช่น อายุยังน้อยเกินไป การรับรองบุตรนั้นผู้ร้อง (บิดา) จะต้องมาร้องขอให้ศาลมีคำสั่งรับรองบุตร

ดังนั้นผู้ร้อง(บิดา)จึงสามารถยื่นคำร้องต่อศาลขออนุญาตศาลให้ความยินยอมแทนผู้เยาว์หรือแทนมารดาในการที่ผู้ร้องจะจดทะเบียนรับรองบุตรต่อนายทะเบียนต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของผู้ร้องและบุตรตามที่กฎหมายกำหนดต่อไป

ผลของการไม่เป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย

1. เสียสิทธิต่างๆ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้
2. ไม่สามารถเรียกให้บิดาจ่ายค่าอุปการะเลี้ยงดูเงินแต่ต้องฟ้องขอให้ศาลพิพากษาว่าเป็นบิดาโดยชอบ ด้วยกฎหมายก่อน
3. หากบุคคลภายนอกทำละเมิดให้บิดาตาย บุตรไม่สามารถฟ้องเรียกค่าขาดไร้อุปการะจากบุคคลภายนอกได้
4. บุตรไม่ชอบด้วยกฎหมายแม้จะถือว่าเป็นทายาทที่มีสิทธิรับมรดกบิดาได้ตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1627 คือเป็นบุตรนอกกฎหมายที่มีบิดารับรองแล้ว แต่ในคดีขอรับมรดกก็มักจะถูกผู้จัดการมรดกปฏิเสธว่าไม่ใช่บุตรจึงต้องมีการพิสูจน์ ความเป็นบุตรที่แท้จริงของผู้ตาย
5. หากบิดาเป็นข้าราชการเมื่อบิดาตายบุตรมีสิทธิได้รับบำเหน็จตกทอดแต่เมื่อบุตรไปขอรับเงินจากราชการแต่ทางราชการจะปฏิเสธว่าต้องเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ทำให้บุตรต้องมายื่นคำฟ้องต่อศาลก่อนซึ่งจะเสียเวลาและอาจถูกทายาทเจ้ามรดกคัดค้านว่าไม่ได้เป็นบุตรทำให้ต้องต่อสู้คดีกันไปอีกสองถึงสามปีจึงจะมีสิทธิไปรับเงินบำเหน็จตกทอด

